

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ริจิบ์ให้กำหนดค่าภูมิทัศน์แทนคำตามและทักษะการใช้คำตามประเภทต่างๆ ดังนี้
เพื่อใช้ในการวิเคราะห์และเสนอข้อมูล ดังท่อไปนี้

- M แทนคำตามประเภท ความจำ
- C แทนคำตามประเภท ความเข้าใจ
- Ap แทนคำตามประเภท การนำไปใช้
- An แทนคำตามประเภท การวิเคราะห์
- S แทนคำตามประเภท การสังเคราะห์
- E แทนคำตามประเภท การประเมินค่า

QS₁ แทนทักษะการใช้คำตาม (Questioning Skill)

ประเภท การทวนคําถามของตนเอง

QS₂ แทนทักษะการใช้คำตาม ประเภท การตอบคําถามของตนเอง

QS₃ แทนทักษะการใช้คำตาม ประเภท การทวนคําตอบของนักเรียน

QS₄ แทนทักษะการใช้คำตาม ประเภท การถามคําถามเพื่อให้นักเรียน

หาผลตอบจากแบบเรียน

QS₅ แทนทักษะการใช้คำตาม ประเภท การถามคําถามที่เปิดโอกาสให้นักเรียนตอบคําถาม

ให้หลายคน

QS₆ แทนทักษะการใช้คำตาม ประเภท การเรียกให้นักเรียนตอบคําถาม
ที่ลําคณ

QS₇ แทนทักษะการใช้คำตาม ประเภท การเปลี่ยนคําถามให้ง่ายขึ้น
เมื่อนักเรียนตอบคําถามไม่ได้

- QS₈ แผนทักษะการใช้คำถาน ประเภท การถานคำถานเพิ่มเติมเพื่อให้นักเรียนขยายค่าตอบปัญห์ค Jen
- QS₉ แผนทักษะการใช้คำถาน ประเภท การถานคำถานที่ให้นักเรียนหาค่าตอบจาก การลัง เกต กัน กว่า ทดลอง
- QS₁₀ แผนทักษะการใช้คำถาน ประเภท การให้แรง เสริม เมื่อนักเรียนตอบคำถาน ให้หรือพยายามตอบคำถาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่น่าสนใจนี้ ได้มาจากการลัง เกต ลักษณะคำถานและทักษะการใช้คำถานของครูที่สอนวิชา วิทยาศาสตร์ ในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ และหก วิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีแจกแจงความถี่ทั้งคู่ไปนี้

1. จำนวนความถี่ของคำถานประเภททั้ง ๔ ของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ห้า

จำนวน 14 คน

2. จำนวนความถี่ของคำถานประเภททั้ง ๔ ของครูชั้นประถมศึกษาปีที่หก

จำนวน 10 คน

3. จำนวนความถี่ของทักษะการใช้คำถานประเภททั้ง ๔ ของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ห้า จำนวน 14 คน

4. จำนวนความถี่ของทักษะการใช้คำถานประเภททั้ง ๔ ของครูชั้นประถมศึกษาปีที่หก จำนวน 10 คน

จำนวนความถี่ที่ไน่นำมาหารากศูนย์ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และหาค่าความคงที่ (W) ของลักษณะคำถานและทักษะการใช้คำถาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ปริมาณของการใช้คำตามประเภททาง ๆ ของครู
 ตอนที่ 2 ปริมาณของหักษะทาง ๆ ที่ครูใช้ในการตามคำสอน
 ตอนที่ 3 ความคงที่ในการใช้คำตามและหักษะการใช้คำตามของครู
 ตอนที่ 4 ลักษณะค่าตามและหักษะการใช้คำตามที่ผู้สั่ง เกตพบระหว่าง
ทำการสั่ง เกตที่นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในแบบสั่ง เกต
รายละเอียดของแต่ละตอน ปรากฏดังนี้

ตอนที่ 1 ปริมาณของการใช้คำตามประเภททาง ๆ ของครู

ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้แสดงถึงปริมาณคำสอนที่ครูใช้โดยเฉลี่ยใน
เวลา 1 ชั่วโมงสอน และปริมาณคำสอนเมื่อคิดเป็นร้อยละ ดังแสดงไว้ในตารางที่ 2 และ 3

ตารางที่ 2 ภาคคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของครูในการใช้คำสอน
ประเภททาง ๆ

ประเภท คำสอน	ครูที่สอนชั้น ป.5		ครูที่สอนชั้น ป.6	
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.
M	21.82	13.08	28.13	13.16
C	1.05	.94	1.17	.67
Ap	.12	.16	.50	.64
An	.21	.26	.30	.29
S.	.06	.12	.07	.14
E	-	-	-	-

จากการแสวงว่า ในเวลา 1 ชั่วโมง ครูที่สอนวิชาวิทยาศาสตร์ชั้นปีระดับศึกษาปีที่ห้า ตามกำหนดประเทกความรู้ความจำ (M) โดยเฉลี่ยเท่ากับ 21.82 คำถ่าน ซึ่งมากกว่าคำถ่านประเทกอื่น ๆ ครูที่สอนวิชาวิทยาศาสตร์ชั้นปีระดับศึกษาปีที่หก ตามกำหนดประเทกความรู้ความจำ (M) โดยเฉลี่ยเท่ากับ 28.13 คำถ่าน ซึ่งมากกว่าคำถ่านประเทกอื่น ๆ เช่นเดียวกัน สรุปแล้วครูทั้งสองระดับชั้นถ้านคำถ่านประเทกความจำมากที่สุด.

คำถ่านที่ครูใช้ในลำดับรองลงมา ได้แก่คำถ่านประเทกความเข้าใจ (C) ครูชั้นปีระดับศึกษาปีที่ห้า ใช้จำนวน 1.05 คำถ่าน ครูชั้นปีระดับศึกษาปีที่หกใช้จำนวน 1.17 คำถ่าน ส่วนคำถ่านประเทกอื่น ๆ ครูใช้ในปริมาณห่อนอยมาก คั่งรายละ เอียงซึ่งปรากฏอยู่ในตาราง ยกเว้นคำถ่านประเทกประเมินค่าไม่มีการถ่านเลยทั้งสองระดับชั้น

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบการถ่ายทอดของคำถ่านประเทกทาง ๆ ของครูที่สอนวิทยาศาสตร์ชั้นปีระดับศึกษาปีที่ห้าและหก

ระดับชั้น	ประเทกของคำถ่าน					
	M	C	Ap	An	S	E
ป.5	93.81	4.50	.51	.92	.25	-
ป.6	93.26	3.87	1.65	.99	.22	-
เฉลี่ย	93.54	4.19	1.08	.95	.36	-

จากการ เมื่อนำคำเฉลี่ยความถี่ของคำถ่านประเทกทาง ๆ ที่ครูใช้ (ตารางที่ 2.) มาคิดเป็นค่าอยละ ครูที่สอนวิชาวิทยาศาสตร์ชั้นปีระดับศึกษาปีที่ห้า ใช้คำถ่านประเทกความรู้ความจำ (M) มากที่สุด เท่ากับ 93.81% ครูที่สอนวิชาวิทยาศาสตร์ชั้นปีระดับศึกษาปีที่หก ใช้คำถ่านประเทกความรู้ความจำ (M) มากที่สุด เช่นเดียวกัน เท่ากับ 93.26% สรุปแล้วครูทั้งสองระดับชั้นใช้คำถ่านประเทกความรู้ความจำโดยเฉลี่ยเท่ากับ 93.54%

ประเภทของคำถานที่ครุหั้งส่องระดับชั้นใช้ถานในลำดับรองลงมาคือคำถานประเภทความเข้าใจ (C) คิดโดยเฉลี่ยเทากับ 4.19% แยกเป็นคำถานของครุที่สอนวิชา วิทยาศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ห้าใช้ถาน เทากับ 4.50% และเป็นคำถานของครุที่สอนวิชา วิทยาศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่หก ใช้ถานเทากับ 3.87% ส่วนคำถานประเภทเดือน ๆ ครุ ใช้ในปริมาณที่น้อยมาก และไม่ถานคำถานประเภทเป็นค่าเฉลี่ย

ตอนที่ 2 ปริมาณของทักษะการใช้คำถานประเภทต่างๆ

ผลการวิเคราะห์ในตอนนี้ แสดงถึงปริมาณของทักษะการใช้คำถานประเภทต่างๆ ของครุโดยเฉลี่ย และเมื่อคิดเป็นปริมาณร้อยละของทักษะการใช้คำถาน คั่งแสดงไว้ในตารางที่ 4 และ 5

ตารางที่ 4 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของครุในค่านทักษะ การใช้คำถานประเภทต่างๆ

ทักษะการใช้คำถาน	ครุชั้นประถมศึกษาปีที่ 5		ครุชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	
	X	S.D.	X	S.D.
QS ₁	5.90	3.14	8.52	7.17
QS ₂	2.82	3	2.65	1.74
QS ₃	14.64	7.76	18.43	11.00
QS ₄	3.16	3.22	3.43	3.25
QS ₅	1.39	1.62	1.90	2.64
QS ₆	3.35	2.86	3.43	1.95
QS ₇	.48	.60	.52	.49
QS ₈	.44	.55	.80	1.53
QS ₉	1.23	2.70	1.18	1.53
QS ₁₀	.66	.84	1.33	1.45

จากการแสวงว่า ทักษะการใช้คำตามที่ครูหั้งสองระดับชั้นในช่วงที่สุด ได้แก่ การหานคำตอบของนักเรียน (QS₃) โดยครูที่สอนวิชาวิทยาศาสตร์ชั้นปีก่อนปีที่หลัง หวานคำตอบของนักเรียนโดยเฉลี่ยเท่ากับ 14.64 ครั้ง ครูที่สอนวิชาวิทยาศาสตร์ชั้นปีก่อนปีที่หลัง หวานคำตอบของนักเรียนโดยเฉลี่ยเท่ากับ 18.43 ครั้ง ทักษะการใช้คำตามที่ครูใช้ในลำดับรองลงมา ได้แก่ การหานคำตามของคนเอง (QS₁) ซึ่งครูที่สอนวิชา วิทยาศาสตร์ชั้นปีก่อนปีที่หลัง หวานคำตามของคนเองโดยเฉลี่ยเท่ากับ 5.90 ครั้ง และครูที่สอนวิชาวิทยาศาสตร์ชั้นปีก่อนปีที่หลังหวานคำตามของคนเอง โดยเฉลี่ยเท่ากับ 8.52 ครั้ง ทักษะการใช้คำตามที่ครูสอนวิชาวิทยาศาสตร์ชั้นปีก่อนปีที่หลังและหากใช้ในปริมาณที่น้อย มีค่าเฉลี่ยไม่ถึง 1 ได้แก่ การเปลี่ยนคำตามให้easyขึ้นเมื่อนักเรียนตอบคำตามไม่ได้ (QS₇) การถามคำตามเพิ่มเติมเพื่อให้นักเรียนขยายคำตอบให้ครบถ้วน (QS₈) และนอกจากนี้ครูที่สอนวิชาวิทยาศาสตร์ชั้นปีก่อนปีที่หลัง ยังใช้ทักษะการใช้คำตามประเภทให้แรงเสริมเมื่อนักเรียนตอบคำตามได้ (QS₁₀) ในปริมาณที่น้อยมีค่าเฉลี่ยไม่ถึง 1 ชีกถวย

ตารางที่ 5 ร้อยละของทักษะการใช้คำตามประเภทต่าง ๆ ของครูที่สอนวิชา
วิทยาศาสตร์ชั้นปีก่อนปีที่หลังและหาก

ชนิด	ทักษะการใช้คำตาม									
	QS ₁	QS ₂	QS ₃	QS ₄	QS ₅	QS ₆	QS ₇	QS ₈	QS ₉	QS ₁₀
ป.5	17.32	8.28	42.95	9.29	4.09	9.82	1.40	1.29	3.63	1.95
ป.6	20.18	6.28	43.68	8.13	4.50	8.14	1.23	1.89	2.81	3.16
เฉลี่ย	18.75	7.28	43.32	8.71	4.30	8.98	1.32	1.59	3.22	2.56
รวม	←	78.06	→	←	→	←	→	←	→	21.97

จากการ เมื่อนำค่าเฉลี่ยความถี่ของทักษะการใช้คำตามประเภทต่าง ๆ ที่กรุ๊ป (จากการที่ 4) มาคิดเป็นคราร้อยละ ปรากฏว่าทักษะการใช้คำตามที่กรุ๊ปใช้มากที่สุด คือแก้การทวนคำตอบของนักเรียน (QS_3) โดยเฉลี่ยเท่ากับ 43.32% โดยกรุ๊ปสอนวิชา วิทยาศาสตร์ชั้นปีระดับศึกษาปีที่ห้าใช้การทวนคำตอบของนักเรียนเท่ากับ 42.95% และกรุ๊ปที่สอนวิชาวิทยาศาสตร์ชั้นปีระดับศึกษาปีที่หกใช้การทวนคำตอบของนักเรียนเท่ากับ 43.68% ทักษะการใช้คำตามที่กรุ๊ปใช้ในลำดับรองลงมาได้แก่ การทวนคำตามของตนเอง (QS_1) โดยเฉลี่ยเท่ากับ 18.75% ทักษะการใช้คำตามโดยการเปลี่ยนคำตามให้easyขึ้นเมื่อ นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ (QS_7) กรุ๊ปสอนระดับชั้นปีห้าอยู่ที่สุดโดยเฉลี่ยเท่ากับ 1.32% เมื่อพิจารณาทักษะการใช้คำตามเป็น 2 ประเภท คือแก้ทักษะการใช้คำตามที่ไม่ควรใช้บ่อยครั้ง ทวนคำตามของตนเอง (QS_1) ตอบคำตามของตนเอง (QS_2) ทวนคำตอบของนักเรียน (QS_3) ตามคำตามเพื่อให้นักเรียนหาคำตอบจากแบบเรียน (QS_4) และทักษะการใช้คำตามที่ควรใช้เป็นประจำ ถามคำตามที่เปิดโอกาสให้นักเรียนตอบคำตามได้หลายคน (QS_5) ให้นักเรียนตอบคำถามที่คลายคน (QS_6) เปลี่ยนคำตามให้ ง่ายขึ้นเมื่อนักเรียนตอบคำตามไม่ได้ (QS_7) ถามคำตามเพิ่มเติมเพื่อให้นักเรียนขยาย คำตอบให้ชัดเจน (QS_8) ถามคำตามที่ให้นักเรียนหาคำตอบจาก การสังเกต คุณภาพทดลอง (QS_9) และให้แรง เลริม เมื่อนักเรียนตอบคำตามได้หรือพยายามตอบคำตาม (QS_{10}) พบว่า กรุ๊ปสอนระดับชั้นปีห้าใช้ทักษะการใช้คำตามที่ไม่ควรใช้บ่อยครั้งโดยเฉลี่ยเท่ากับ 78.06% และใช้ทักษะการใช้คำตามที่ควรใช้เป็นประจำโดยเฉลี่ย เท่ากับ 21.97%

ตอนที่ 3 ความคงที่ในการใช้คำตามและทักษะการใช้คำตาม

วัดถูกประسنของภาระหน้าที่ความคงที่โดยใช้ค่าสหสมพันธ์ของความสอดคล้องของ เกณฑ์คลodd (Kendall Coefficient of Concordance = W) เพื่อพิจารณา ทราบว่าจากการสังเกต 3 ครั้ง กรุ๊ปตามคำตามปีระดับห้าทาง ๑ และใช้ทักษะการใช้คำตาม ประเภทต่าง ๆ อย่างสอดคล้องกันหรือไม่ ถ้าสอดคล้องกันอย่างมีนัยสำคัญ แสดงว่าภาระติดรวม นั้นมีความคงที่ ผลภาระวิเคราะห์ในตอนนี้ แสดงถึง ความคงที่ในการใช้คำตามปีระดับห้า ทาง ๑ และทักษะการใช้คำตามปีระดับห้า ทาง ๑ ของกรุ๊ปคังແສกง ไว้ในตารางที่ 6 ถึง 9

ตารางที่ 6 ความคงที่ในการดำเนินการตามค่าผลการ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ห้า

ประจำเดือนของค่าผลการ	\bar{x}	w	χ^2 [13]	ความหมาย
M	21.82	.453	17.68	ไม่คงที่
C	1.05	.626	24.41*	คงที่
Ap	.12	.438	17.06	ไม่คงที่
An	.21	.575	22.44*	คงที่
S.	.06	.423	16.50	ไม่คงที่
E	-	-	-	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางแสดงว่า ครูที่สอนวิชาช่างศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ห้า ดำเนินการ
ประเภทความเข้าใจ (C) และค่าผลการประเภทเคราะห์ (An) ความคงที่อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ใช้ในปริมาณที่น้อยยิ่งคงที่ ดำเนินการประเภทความรู้
ความจำ (M) ในปริมาณที่มากที่สุด แต่ไม่มีความคงที่ในการดำเนิน ใช้ดำเนินการประเภท
การคำนวณ (Ap) และค่าผลการประเภทเคราะห์ (S) ใช้ในปริมาณที่น้อยกว่า
ความไม่คงที่

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 ความคงที่ของการดำเนินการตามประเภทต่าง ๆ ของครูสอนวิชา
วิทยาศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่หก

ประเภทตาม	\bar{x}	w	χ^2 [9]	ความหมาย
M	28.13	.67	18.09*	คงที่
C	1.17	.44	11.88	ไม่คงที่
Ap	.50	.86	23.22**	คงที่
An	.30	.42	11.34	ไม่คงที่
S	.07	.30	8.10	ไม่คงที่
E	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางแสดงว่า ครูที่สอนวิชาวิทยาศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่หก ดำเนินการ
ประเภทความรู้ความจำ (M) มากกว่าความคงที่อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และดำเนิน
การตามประเภทการนำไปใช้ (Ap) ความคงที่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
แท้ใช้ในปริมาณน้อย ส่วนการดำเนินการที่เหลืออยู่และไม่มีความคงที่

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 ความคงที่ในการใช้หักษณะใช้คำตามประเกตค่าง ๆ ของครู สอนวิชาภาษาศาสตร์ชั้นปีก่อนปีที่ห้า

ประเกตค่าง การใช้คำตาม	\bar{x}	w	$\chi^2_{[13]}$	ความหมาย
QS ₁	5.90	.43	16.77	ไม่คงที่
QS ₂	2.82	.67	26.21*	คงที่
QS ₃	14.64	.59	23.17*	คงที่
QS ₄	3.16	.56	21.65	ไม่คงที่
QS ₅	1.30	.80	31.32**	คงที่
QS ₆	3.35	.43	16.85	ไม่คงที่
QS ₇	.48	.46	17.98	ไม่คงที่
QS ₈	.44	.57	22.35	คงที่
QS ₉	1.23	.81	31.71	คงที่
QS ₁₀	.66	.80	31.08	คงที่

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ในตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่า ครูที่สอนวิชาภาษาศาสตร์ชั้นปีก่อนปีที่ห้า จำนวนคำตอบของนักเรียน (Q_5) ด้วยความคงที่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และใช้ในปริมาณมากที่สุด ในคำตอบคำตามของตนเอง (QS_2) และถามคำตามเพิ่มเติม เพื่อให้นักเรียนขยายคำตอบให้ดีเจน (QS_9) ครูใช้ด้วยความคงที่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ใช้ในปริมาณที่น้อย หักษณะใช้คำตามที่ครูใช้ด้วยความคงที่ และ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่ใช้ในปริมาณที่น้อย ได้แก่ การถามคำตามที่เปิดโอกาส ให้นักเรียนตอบคำตามใจ他自己 (QS_5) ตามคำตามที่นักเรียนหาคำตอบจากการสังเกต

สรุปผลการวิจัย

1. ครูที่สอนวิชาวิทยาศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ห้าและหก ใช้คำณประเททความรู้ความจำจำจากที่สุด คิดเป็น 93.54% ตามคำณประเททความเข้าใจ 4.19% ตามคำณประเททการนำไปใช้ 1.08% ตามคำณประเททวิเคราะห์ 0.95% ตามคำณประเททลังเคราะห์ 0.36% และไม่ได้คำณคำณประเททประเมินค่าเลย

2. ทักษะการใช้คำณที่ครูหั้งส่องระดับชั้นใช้มากที่สุด ได้แก่ การทวนคำตอบของนักเรียน คิดเป็น 43.32% ทักษะที่ใช้ในระดับรองลงมาได้แก่ การทวนคำณของตนเอง เท่ากับ 18.75% ทักษะการใช้คำณที่ใช้น้อยที่สุดได้แก่ การเปลี่ยนคำณให้ง่ายขึ้นเมื่อนักเรียนตอบไม่ได้ เมื่อจัดทักษะการใช้คำณที่ครูไม่ควรใช้บ่อยครั้งเข้า ก็จะกันพูดว่า ครูใช้ทักษะที่ไม่ควรใช้บ่อยครั้งถึง 47.86% แต่ทักษะคลาริฟายคำณที่ควรใช้ เป็นประจำเพียง 21.97%

3. ความคงที่ของพฤติกรรมในการใช้คำณและทักษะการใช้คำณของครู ครูที่สอนวิชาวิทยาศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ห้า ใช้คำณประเททความเข้าใจและคำณประเททวิเคราะห์ในปริมาณน้อยกว่าความคงที่อย่างมีนัยสำคัญที่ .05 แสดงว่าครูจะใช้คำณส่องประเทหน่อยๆ ครั้ง ส่วนคำณประเททความรู้ความจำคำณประเททการนำไปใช้และคำณประเทลังเคราะห์ไม่มีความคงที่ในการใช้ แสดงว่า ครูใช้คำณ 3 ประเทนี้ในปริมาณที่ไม่สม่ำเสมอ

ครูที่สอนวิชาวิทยาศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่หกใช้คำณประเททความรู้ความจำในปริมาณที่มากกว่าความคงที่อย่างมีนัยสำคัญที่ .05 แสดงว่าครูที่สอนวิชา วิทยาศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่หกใช้คำณประเททความรู้ความจำในปริมาณที่มากอย่างสม่ำเสมอทุกครั้งในการสอน และใช้คำณประเททการนำไปใช้ในปริมาณที่น้อยอย่างคงที่ที่ระดับนัยสำคัญที่ .01 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าครูที่สอนวิชาวิทยาศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่หก ใช้คำณประเทน้อยอย่างสม่ำเสมอทุกครั้ง

ทักษะการใช้คำณที่ครูหั้งส่องระดับชั้นใช้ในปริมาณมากอย่างคงที่และมีนัยสำคัญที่ .05 ได้แก่ การทวนคำตอบของนักเรียน แสดงว่าครูหั้งส่องระดับชั้นใช้ทักษะนี้ใน

คณค่าวัดคลอง (QS₉) และการใช้แรงเสริมเมื่อนักเรียนตอบคำถาม (QS₁₀) ส่วนทักษะการใช้คำนามนั่น ๆ ที่เหลือไม่มีความคงที่ในการใช้

ตารางที่ 9 ความคงที่ของการใช้ทักษะการใช้คำนามของครูสอนวิชาภาษาศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่หก

ประเภททักษะการใช้คำนาม	\bar{x}	w	$\chi^2_{[9]}$	ความหมาย
QS ₁	8.52	.63	17.01*	คงที่
QS ₂	2.65	.40	10.8	ไม่คงที่
QS ₃	18.43	.79	21.33*	คงที่
QS ₄	3.43	.77	20.79*	คงที่
QS ₅	1.90	.59	15.93	ไม่คงที่
QS ₆	3.40	.73	19.71*	คงที่
QS ₇	.52	.47	12.69	ไม่คงที่
QS ₈	.80	.34	9.18	ไม่คงที่
QS ₉	1.18	.81	21.87**	คงที่
QS ₁₀	1.33	.59	15.93	ไม่คงที่

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการแสวงหาครูที่สอนวิชาภาษาศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่หก ใช้ทักษะจากการทวนคำนามของตนเอง (QS₁) ทวนคำตอบของนักเรียน (QS₃) ตามคำถามที่ให้ นักเรียนหาคำตอบจากหนังสือแบบเรียน (QS₄) และเรียกให้นักเรียนตอบคำถามที่จะกัน (QS₆) ถ้าความคงที่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยครูใช้การทวนคำตอบของ

นักเรียน (Q4₃) ในปริมาณมากที่สุด รองลงมาได้แก่ การทวนก้าวตามของตนเอง (Q5) หักษะการใช้ค่าถ่านที่ถูกใช้ด้วยความคงที่และมีอัตราส่วนต่อท้องที่ .05 แล้วใช้ในปริมาณที่น้อย ได้แก่ การถ่านก้าวตามที่ให้นักเรียนหาจากตัวเองจากการสังเกตถั่นก้าวและทดสอบ (Q6) ส่วนหักษะการใช้ค่าถ่านอื่น ๆ ที่เหลือไม่มีความคงที่ในการใช้

ตอนที่ 4 หักษะการใช้ค่าถ่านที่ผู้สังเกตพบระหว่างพากการสังเกตชั้นนอกเหนือจากที่ก้าวบก ไว้ในแบบสังเกต

มีรัศมีประยุทธ์เพื่อร่วบรวมหักษะการใช้ค่าถ่านที่ผู้สังเกต หรือเป็นประโยชน์ในการสอนปัจจัย หักษะการใช้ค่าถ่านที่นักเรียนใช้ ได้แก่

1. ถูกให้นักเรียนทึ้งค่าถ่านถ่านค่าถ่าน หลังจากที่ถูกสอนจนบทเรียนแล้ว นักเรียนทึ้งค่าถ่านถ่านเนื้อหาและส่วนภายนอกใช้ถ่านหนังสือแบบเรียน ถูกจะเป็นผู้สอน ค่าถ่านนั้นถูกยกนับเอง

2. ถูกให้นักเรียนอ่านแบบฝึกหัดท้ายบท และถูกเนอยค่าถ่อนให้นักเรียน พากาม ถูกทึ้งค่าถ่านถ่านนักเรียนโดยใช้หนังสือถูกมือฉบับเกรียงสอนวิชาวิทยาศาสตร์ ในกระบวนการ

3. ถูกใช้แรงเสริญในทางกลับกันนักเรียนที่เรียนอ่อนและไม่ยอมก้าวตาม นอกจานนี้ยังใช้หนังเสริญเพื่อแสดงว่าก้าวของนักเรียนมี

คุณภาพทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย